

ใจดี ใจสบาย

Delivery

ถึงอยู่ไกลถ้าเราไม่มุ่งประโยชน์ สำหรับผู้จากไปก็ไม่ลำบาก

นี่แสดงว่าลูกรักพ่อจริง กตัญญูจริง

เห็นประโยชน์ของผู้จากไปมากกว่าความสุข
ความสะดวกสบายของตนเอง เป็นสิ่งที่เราทำได้ ทำถูกต้อง
พระพุทธเจ้าท่านก็อนุโมทนา ครูบาอาจารย์ท่านก็อนุโมทนา
เพราะสิ่งที่ผู้จากไปเขาต้องการในขณะนี้
คือบุญ คือกุศล คือความดี

MENAM

“โนโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส”

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น
ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

เพื่อพ่อ...

วันนี้เป็นการบำเพ็ญกุศลพิเศษและสวดพระอภิธรรมให้กับ
คุณพ่อนิธิธิ ศิริรัตนพานิชย์ ที่ลาละสังขารจากพวกเราไป

คุณพ่อเป็นผู้มีบุญ มีความดี มีคุณธรรม มีบุญกุศลหนุนส่ง
จากการที่ลูกหลานมีความตั้งมั่นในศีล ในธรรม เป็นคนกตัญญูกตเวทิตะ
มุ่งที่จะเอาบุญกุศลส่งให้ถึงคุณพ่อผู้มีพระคุณ จึงได้นำสรีระสังขาร
ของคุณพ่อมาตั้งบำเพ็ญกุศลและสวดพระอภิธรรม ที่วัดป่าทรัพย์ทวี-
ธรรมารามแห่งนี้

การบำเพ็ญกุศลที่ญาติ ๆ บางส่วนจะทำบุญใกล้ ๆ นั้นก็ได้ทำงานส่วนนั้นแล้วเสร็จ และได้ย้ายคุณพ่อกลับมาเอาบุญกับองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

ถึงอยู่ไกลถ้าเราไม่มุ่งประโยชน์สำหรับผู้จากไปก็ไม่มาไม่ลำบากนี้แสดงว่าลูกรักพ่อจริง กตัญญูจริง เห็นประโยชน์ของผู้จากไปมากกว่าความสุข ความสะดวกสบายของตนเอง เป็นสิ่งที่เราทำได้ ทำถูกต้อง พระพุทธเจ้าท่านก็อนุโมทนา ครูบาอาจารย์ท่านก็อนุโมทนา เพราะสิ่งที่คุณจากไปเขาต้องการในขณะนี้คือบุญ คือกุศล คือความดี

สิ่งที่ผู้ถวายชนม์ต้องการที่สุดคือบุญ คือกุศล คือความดี...

คนเราไม่ใช่มีพ่อแม่พี่น้องแต่ในชาตินี้ เรามีพ่อแม่พี่น้องมาหลายภพหลายชาติ พวกเขาทั้งหลายรอเราอยู่ที่จะให้เราอุทิศบุญกุศลให้

ทำอย่างไร เราจะได้บุญกุศลมากที่สุดเพื่อจะอุทิศบุญกุศลให้ญาติพี่น้องของเรา..?

การทำบุญกับพระอรหันต์ ทำบุญกับพระอริยเจ้าก็ไม่ยิ่งเท่ากับ การถวายสังฆทาน ถวายเพื่อเป็นประโยชน์ส่วนรวม

การสร้างโบสถ์ สร้างศาลา สร้างวัตถุอื่น ๆ ก็ยังไม่ยิ่งเท่ากับ สร้างโรงพยาบาล เพราะการสร้างโบสถ์ก็ยังถือว่าเป็นนิติบุคคล ดังนั้นการสร้างโรงพยาบาลเป็นบุญใหญ่ เป็นมหาทาน เป็นมหาชน ยิ่งกว่าถวายทานอย่างอื่น

อย่างเราสร้างโบสถ์หลังหนึ่งในวัดแห่งหนึ่งนะ ปีหนึ่งจะมีผู้เข้าบรรพชาอุปสมบทไม่กี่รูป แต่สร้างโรงพยาบาล เช่น โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลจุฬาฯ โรงพยาบาลมหาราชันน์ มีประชาชนเข้าปีหนึ่งนับได้ปีละหลายล้านคน ผู้ที่เข้าไปใช้บริการทุกชั้นวรรณะ ทั้งพระ ทั้งโยม ประชาชนมาจากทิศทั้ง ๔ ทั้งภายในประเทศ ต่างประเทศ ถึงเป็นความจำเป็นต่อทุกคนที่ได้เกิดมาภายในโลกใบนี้ ดังนั้นอันนี้จึงมากกว่า เพราะเป็นส่วนรวม สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมจะได้บุญได้กุศลมาก และสิ่งที่ยิ่งขึ้นอีกมาในภาคปฏิบัติ นั่นคือการปฏิบัติบูชา...

ทุกคนเกิดมามีชีวิตถือว่าประเสริฐ เพราะเกิดมาเพื่อสร้างความคิด
สร้างบารมี สร้างคุณธรรมให้กับตนเอง

ชีวิตเราทุกคนไม่มีอะไรจีรังยั่งยืน ไม่มีอะไรเที่ยงแท้แน่นอน
ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป

สิ่งที่สำคัญคือเราเกิดมาต้องสร้างบารมี สร้างความคิด
มีความรับผิดชอบ หนักแน่นในการเสียสละ ไม่เอาตนเป็นที่ตั้ง เอาธรรม
เป็นใหญ่ ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท อะไรก็ไม่ยิ่งใหญ่เท่ากับอรรถาตัตตน
การยึดมั่นถือมั่น เพราะความหลงมัวเมาเราเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏสงสาร
ดังนั้นเราทุกคนจึงต้องเอาความดี เอาพระรัตนตรัยเป็นที่ตั้ง
มาเดินทางสายกลางของพระพุทธเจ้า ถ้าเราทำตามใจปญหาที่ไม่มีทางจบ

การได้น้อมนำพระธรรมคำสั่งสอนแห่งองค์สมเด็จพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้า ที่พ่อแม่ครูบาอาจารย์เมตตาให้นำมาบรรยายในวันนี้
ก็พอเห็นสมควรแก่เวลา

ด้วยอำนาจของพระพุทธเจ้า ด้วยอำนาจของพระธรรม
ด้วยอำนาจของพระอริยสงฆ์ และอานิสงส์แห่งการทำความดีของทุกท่าน
ทุกคน จึงเป็นเหตุเป็นปัจจัยน้อมเอาบุญเอากุศลอุทิศถึงคุณพ่อนิธิธ
ศิริรัตนพานิชย์ หากคุณพ่อไปจุติอยู่ในคติภพภูมิใด ขอได้โปรดอนุโมทนา
ยินดีหยั่งทราบรับรู้ในส่วนบุญมหาคุณนี้ เมื่อมีความทุกข์ขอให้หายจาก
ความทุกข์ เมื่อมีความสุขขอให้มีความสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป และขออำนวยการช่วย
ให้ลูกหลานและครอบครัวทุกคน รวมถึงญาติโยมทั้งหลายที่มาาร่วมรวมกัน
บำเพ็ญบุญกุศลครั้งนี้ จงมีความสุขกายสุขใจ เข้าถึงพระนิพพานด้วยกัน
ทุกท่านทุกคนเทอญ...

พระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม
เมตตาให้นำมาบรรยายเนื่องในโอกาสงานสวดพระอภิธรรมและบำเพ็ญกุศลพิเศษ
ให้แก่ คุณพ่อนิธิธ ศิริรัตนพานิชย์ คำวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๘
ณ วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ต.วังหมี่ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

เราทุกคนมีความจำเป็นที่จะต้องทำใจให้มี “สมาธิ”

ในชีวิตประจำวันของเรา เราทุกคนมีความจำเป็นที่จะต้องทำใจให้มี
“สมาธิ”

สมาธิในการทำงาน สมาธิอยู่ในอิริยาบถทุกอิริยาบถ ทั้งการเดิน
การยืน การนั่ง การนอน การขับรถ แล้วก็การพูด ให้ใจอยู่กับงานที่เราทำ
ให้ใจของเราอยู่กับอิริยาบถที่เราเดิน เรายืน เรานั่ง เรานอน เราพูด...

สมาธิคือความตั้งใจมั่นในสิ่งเหล่านั้น สมาธิคือความสงบ
คือความดับทุกข์ของเราในชีวิตประจำวัน

พระพุทธเจ้าณะให้เราพากันทำสมาธิ เช่น ก่อนนอน ตื่นนอน
หรือมีเวลาว่าง ให้เราพากันนั่งสมาธิ ให้เอาลมหายใจมาฝึกสมาธิ
ฝึกหายใจเข้าออกให้มันสบาย หายใจเข้าก็ให้รู้สบาย หายใจออกก็ให้รู้สบาย
เราไม่ต้องไปคิดอะไร เรามีหน้าที่ฝึกหายใจเข้ารู้ให้สบาย หายใจออกรู้
ให้สบาย

เราทำงาน เราเอาสติอยู่กับการทำงาน มีความสุขอยู่กับการทำงาน
เราเดิน เรานั่ง เรานอน เราเอาความสุขไว้กับการเดิน การนั่ง การนอน
เมื่อใจของเราอยู่กับเนื้อกับตัว เราจะมี ความสงบ ความสงบนั้นคือ
ความดับทุกข์

คนเรานะ... ถ้าเป็นคนรวยถ้าใจไม่สงบก็มีทุกข์ ถ้าเป็นคนจน
ถ้าใจไม่สงบก็มีทุกข์ คนแข็งแรงหรือคนป่วยถ้าใจไม่สงบก็มีทุกข์ทั้งนั้น
ความสงบถึงเป็นความสุขเป็นความดับทุกข์ของคนเราทุก ๆ คน

การปฏิบัติตนให้ใจอยู่กับอิริยาบถที่เราเดิน เรานั่ง เรานอน
ถึงเป็นความสงบ ถึงเป็นความดับทุกข์

ที่นี่แหละ... เรามาปฏิบัติสมาธิอยู่กับการนั่งสมาธิ

การนั่งสมาธินี้เราจะนั่งเก้าอี้ก็ได้ นั่งขัดสมาธิเพชรก็ได้
หรือนั่งขัดสมาธิธรรมดาก็ได้ นั่งพับเพียบก็ได้

พระพุทธเจ้าให้เราฝึกลมหายใจนะ ฝึกหายใจเข้าสบาย หายใจออก
สบาย รู้ลมเข้าสบาย รู้ลมออกสบาย ถ้าเราไปคอยดูลมเข้าก็รู้ ลมออกก็รู้
เดียวใจของเรามันจะอึดอัด

ประการแรกให้เราฝึกหายใจเข้าให้สบายหายใจออกให้สบายเลย
เพื่อเราจะได้ทำงานอยู่กับลมหายใจเข้าก็รู้สบาย ทำงานอยู่กับลมหายใจ
ออกก็รู้สบาย เราทำอย่างนี้แหละ เราอย่าไปต้องการความสงบ
ถ้าเราต้องการความสงบ ไม่ได้..! มันจะเป็นทุกข์ฟุ้งซ่านนะ “หน้าที่ของเรา
ก็มีแต่หายใจเข้าก็ให้มันสบาย หายใจออกก็ให้มันสบาย...”

การปฏิบัติสมาธินี้ พระพุทธเจ้าให้เราปฏิบัติอย่างนี้นะ ถ้าเราไม่มี
ลมหายใจเข้าออกสบาย เราไม่รู้ลมเข้าสบาย ไม่รู้ลมออกสบายนะ
ใจของเรามันก็คิดไปเรื่อย

วันหนึ่ง ๆ นี่นะ... เราทำงานอยู่ก็ดี เราเดินนั่งนอนก็ดี เราต้องฝึกหายใจเข้าให้สบายไว้มาก ๆ หายใจออกให้สบายไว้มาก ๆ

ตอนเช้าตอนเย็น เรามีความจำเป็นที่จะต้องนั่งสมาธิทุกวันเพื่อฝึกสมาธิ ฝึกพักผ่อนคลาย เพราะวันหนึ่ง ๆ นี้ หน้าที่การงานของเรามีเยอะ พระพุทธเจ้าให้เราฝึกพักผ่อนคลาย ฝึกพักผ่อนใจ ถ้าเรามาอยู่กับลมเข้าก็ให้รู้สบาย อยู่กับลมออกก็ให้รู้สบาย แพล็บเดียว ชัก ๔ นาที หรือ ๕ นาที ใจของเราก็สงบแล้ว “ให้เราทุก ๆ วัน ขี้เกียจก็ทำขยันก็ทำเพื่อเราจะได้ชำนาญ...”

บางครั้งเรานั่งไปในรถหรือว่างงานอย่างนี้เราก็ก็นั่งสมาธิได้ เพื่อจะได้พักผ่อนคลาย

ทุก ๆ คนระบบร่างกายมันก็เหมือนกับหมอนนะ... “เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป” เป็นเด็ก หนุ่มสาว วัยกลางคน แก่เฒ่าชรา และดับไปในที่สุด ถ้าใครไม่รู้จักปฏิบัติธรรมคนนั้นก็ทุกข์มาก เพราะใจไม่สงบ ปวดหัว รุนวาย โรคภัยไข้เจ็บตามมาอีก

การปฏิบัติธรรมนี้พระพุทธเจ้าให้เราเข้าใจ อย่าไปเข้าใจผิด คิดว่าการปฏิบัติธรรมต้องมาอยู่ที่วัด ถือศีล บวชเป็นพระเป็นเณรเป็นชี อย่างนั้นไม่ใช่..!

การปฏิบัติธรรมก็คือเราไม่เอาใจของตัวเองเป็นใหญ่ ไม่เอาความ ยึดมั่นถือมั่นของเราเป็นใหญ่ ต้องเอาธรรมคือความดีความถูกต้องเป็นหลัก

ปกติคนเรามันขี้เกียจ ไม่อยากทำงาน ไม่อยากเสียสละ ที่มันทำงานนั้น มันคิดว่างานนั้นจำเป็นต่อชีวิตเฉย ๆ มันถึงทำ มันไม่ได้ทำ เพราะว่ามันเสียสละ

ทุกคนคิดเพียงแต่ว่างานนี้คือชีวิต งานนี้คือความสุข ไม่ได้คิดว่างาน นี้เป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่เราจะต้องเสียสละ เพราะเราเห็นแก่ตัว มันขี้เกียจขี้คร้าน ไม่รับผิดชอบ “เราต้องเสียสละ...”

ที่เราพากันหลงคือมาหลงในตัวตน หลงในความสุข ยึดมั่นในลาภยศ สรรเสริญนี้คือเราหลง ดังนั้นเราถึงต้องมาทำงาน ถึงต้องมาเสียสละ

การเสียสละนั้นดีทำให้เรามีความรู้ความสามารถ มีความมั่นคง มีคุณธรรม เป็นคนดี เป็นคนสร้างบารมี สร้างคุณธรรม ทำประโยชน์ทั้งตน ทำประโยชน์ทั้งคนอื่นถึงพร้อมด้วยความถูกต้องความไม่ประมาท

คนเรานะอยากเจริญ อยากรวย อยากมีความรู้ความสามารถ
แต่ไม่อยากทำ ไม่อยากปฏิบัติมันจะเป็นไปได้อย่างไรที่จะเจริญ ที่จะรวย
ที่จะมีคุณธรรม “การเสียสละนี่ถึงเป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่ถูกต้อง...”

อยู่ในวัดของเราเนี่ย สิ่งที่เราทุกคนต้องการก็คือบุคคลที่เสียสละ
บุคคลที่รับผิดชอบ

คนที่รับผิดชอบเค้าเรียกว่าผู้ที่มีศีล ผู้ที่ไม่อยากรับผิดชอบนะ
เค้าเรียกว่าผู้ที่ไม่มศีล ผู้ที่รับผิดชอบมันต้องปรับตัวเองเข้าหาการเสียสละ
ปรับตัวเองเข้าหาธรรม ปรับตัวเองเข้าหาเวลา ไม่เอาความสุขของตัวเอง
เป็นที่ตั้ง

ผู้ที่รับผิดชอบนั้นไม่ว่าที่วัด หรือที่บริษัท หรือข้าราชการนะ
ตลอดทางคณะสงฆ์ทุกคนต้องการ ผู้ที่มีจิตใจหนักแน่น ตั้งมั่น
ในการเสียสละ ตั้งมั่นในความรับผิดชอบต่อ ถึงเป็นสิ่งที่ดีมาก ดีพิเศษ
ชีวิตของเขาขึ้นอยู่กับธรรมวินัย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับโลกธรรมหรือสิ่งแวดล้อม
เอาความดีเป็นที่ตั้ง เอาความถูกต้องเป็นที่ตั้ง ไม่ขึ้นกับสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าอะไร
จะเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วก็ดับไป จิตใจก็ไม่หวั่นไหว

ความหลงของเรา ความหลงของคนอื่นนะ... ขุนเขาที่มองเห็น
สุดลูกหูลูกตานี้ก็ยังไม่ใหญ่เท่า ไม่ลึกเท่าความหลงของเรา

พระพุทธเจ้าถึงไม่ให้เราเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง ไม่ให้เอาสิ่งแวดล้อม
เป็นที่ตั้ง ให้เอาธรรมเป็นที่ตั้ง เดินสายกลาง...

ความชอบใจถ้าไม่ถูกต้องก็ไม่ทำ ความไม่ชอบใจถ้ามันถูกต้องก็ทำ
เราจะใจอ่อนไม่ได้ ถ้าใจอ่อนนั้นแสดงว่าสมาธิเราไม่ดี ไม่แข็งแรง
เราเป็นคนเห็นแก่ความสุข เห็นแก่ปากแก่ท้อง แก่กินแก่นอน แก่เพื่อน
แก่หมู่คณะ อย่างนั้นไม่ถูกต้อง

การปฏิบัติธรรมที่ตรงไปตรงมานะ... พระ เณร ญาติโยม
อย่าไปคิดว่ามันลึกรอนสิทธิ์ ลึกรอนความสุขของตัวเอง แต่เป็นการปฏิบัติ
เพื่อออกจากอวิชชาคือความยึดมั่นถือมั่นในอัตตาตัวตนที่มันยิ่งใหญ่
กว่าขุนเขา

เราเป็นโยมเขาแต่งตั้งให้เราเป็นโยม เราเป็นพระเจ้าแต่งตั้งให้เราเป็นพระ แต่การแต่งตั้งนั้นถ้าจะให้มันเป็นจริงที่มันเป็นได้นั้นอยู่ที่ความประพฤติ ถ้าเค้าแต่งตั้งให้เราเป็นพระ แล้วเราไม่เดินสายกลางตามพระพุทธเจ้าเราก็เป็นพระไม่ได้ เราเป็นโยม เขาแต่งตั้งให้เราเป็นตำรวจ ทหาร หรือเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ถ้าเราไม่ทำหน้าที่ของเราให้ถูกต้องสมบูรณ์เราก็เป็นไปไม่ได้ เพราะเราไม่ได้ทำหน้าที่ของเราให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในสิ่งที่เราได้รับมอบหมาย “สมาธิจึงเป็นสิ่งที่ตั้งมั่น และแข็งแรงของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมอบหมาย”

ครอบครัวหนึ่ง ๆ นะที่มันพากันยากจน ที่มีปัญหา มีหนี้มีสิน ก็เพราะไม่ได้ทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ บริษัทต่าง ๆ นั้นไม่เจริญ ล่มจม หรือมีหนี้สินนั้น เพราะบริษัทนั้น ๆ ไม่ได้ทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ ทุกอย่างนั้นต้องแก้ที่ตัวเอง ให้ตัวเองมีสมาธิ มีความตั้งมั่น มีความหนักแน่น

สมาธิถึงความจำเป็นต่อชีวิตของเราทุก ๆ คนนะ ไม่ว่าจะเป็นพระ
ไม่ว่าเป็นเณร ไม่ว่าจะเป็นแม่ชี ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ทำงานอยู่ที่บ้าน ทุก ๆ คน
ต้องปฏิบัติธรรม...

ที่เรามีปัญหาต่าง ๆ นานา เราจะไปโทษสิ่งโน้นสิ่งนี้มันไม่ถูกต้อง
มันไม่ยุติธรรม เพราะกรรมคือการกระทำ คือความประพฤติของเราเอง

การปฏิบัติธรรมก็เหมือนกับเราขับรถยนต์ไม่ให้มันตกถนนนะ...
ความเปลวความประมาททำให้เราตกถนน ความเพลินในสิ่งแวดล้อม
ทำให้เราตกถนน เราถึงต้องมีสติ มีสมาธิ มีปัญญา เราต้องปฏิบัติธรรม
ชีวิตของเราถึงจะช่วยเหลือตนเองได้และจะได้ช่วยเหลือคนอื่นได้
เป็นตัวอย่างเป็นแบบอย่างของคนอื่น

ผู้หลักผู้ใหญ่ล่ะ ลูกหลานเค้าไม่เคารพนับถือเพราะความประพฤติ
ของเรายังย่อหย่อน ไม่เป็นตัวอย่าง ไม่เป็นแบบอย่างที่ดี เราก็จะพากันไป
บ่นแล้วบ่นอีกให้ลูกให้หลานอย่างนี้มันก็ไม่ถูกต้อง

ผู้ที่เป็เด็กเป็นหนุ่มเป็นสาวถึงต้องฝึกไว้ตั้งแต่เด็ก เพราะอีกหลายปี
เราก็เป็นผู้ใหญ่ เป็นคนแก่ เป็นคนชราแล้ว

การประพฤติการปฏิบัติธรรมนี้จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นของทุก ๆ คนนะ
ในโลกนี้ไม่มีใครยกเว้นเลย ถ้าเราไม่ประพฤติปฏิบัติธรรมชีวิตของเราย่อมมี
ความทุกข์แน่นอน

ด้วยอำนาจ ด้วยเดช ด้วยพลังแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ผู้บริสุทธิ์คุณ ผู้มีกรุณาบริสุทธิ์คุณ มีปัญญาบริสุทธิ์ ขออำนาจอวยพร
ให้ทุกท่านทุกคนจงได้พากันเข้าถึงสวรรค์ มรรคผลพระนิพพานด้วยกันทุก
ท่านทุกคนเทอญ...

โอวาทของหลวงพ่อกัณหา สุขกาโม เมตตามอบให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๘

สวัสดี...

อีกไม่กี่นาทีข้างหน้า เราจะได้นำสรีระสังขารของคุณพ่อนิสิตธิ
ศิริรัตนพานิชย์ ไปประชุมเพลิงที่เมรุชั่วคราว ณ วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม
แห่งนี้

คุณพ่อนิสิตธิ เป็นคนดี เป็นผู้มีบุญมีกุศล มีภรรยา มีลูกหลาน
มีเพื่อน ๆ ที่ดี ประพฤติปฏิบัติดี จึงเป็นบุญกุศล เป็นเหตุปัจจัยส่งให้คุณพ่อ
สู่สุคติ

การจัดงานที่ผ่าน ๆ มาหลายวันก็ดีมาก เน้นเอาบุญเอากุศล
ให้ผู้จากไป ไม่เน้นลาภ ยศ สรรเสริญ ไม่เน้นคนมามากน้อย
ไม่เน้นความสะดวกสบาย ทุกท่านเน้นในสิ่งที่ถูกต้อง พระพุทธเจ้า
ท่านสรรเสริญ พ่อแม่ครูบาอาจารย์ท่านก็สรรเสริญ...

ทุกคนที่เกิดมา ถ้าได้คุณพ่อดี คุณแม่ดีทุกอย่างมันก็ดีตามเหตุ
ตามปัจจัย พ่อแม่จึงเป็นบุคคลที่สำคัญ เป็นบุคคลที่หาได้ยาก

ผู้ที่เป็นคนพ่อคุณแม่ต้องเน้นคุณธรรม ความรับผิดชอบ และเสียสละ รู้จักความสุขความดับทุกข์ที่แท้จริงคือความสงบ ไม่ได้อยู่กับวัตถุสิ่งของอย่างเดียว

พ่อแม่ครูบาอาจารย์ คณะสงฆ์ ขอนุนโมทนา กับครอบครัว ลูกหลานและแขกร่วมงานที่มาส่งคุณพ่อเป็นครั้งสุดท้าย

"คนเราเกิดครั้งเดียว จากไปครั้งเดียว..."

พระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม
เมตตาให้นำมาบรรยายเนื่องในโอกาสงานสวดมตีกาบังสุกุล
ให้แก่ คุณพ่อนิสิทธิ์ ศิริรัตนพานิชย์ เทียงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๘
ณ วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ต.วังหมี่ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

อนิสงค์แห่งการสร้างโรงพยาบาล

ณ โอกาสต่อไป ก่อนที่จะถวายปัจจัยสร้างโรงพยาบาลอาคารเฉลิม
พระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ณ โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา

การสร้างโรงพยาบาลเป็นบุญใหญ่ เป็นมหากุศล เป็นมหาชน
ยิ่งกว่าถวายทานอย่างอื่น

การสร้างโบสถ์ สร้างศาลา สร้างวัดอื่นๆ ก็ยังไม่ยิ่งเท่ากับ
สร้างโรงพยาบาล

อย่างเราสร้างโบสถ์หลังหนึ่งในวัดแห่งหนึ่งนะ ปีหนึ่งถึงจะมีผู้เข้าบรรพชาอุปสมบทไม่กี่รูป แต่สร้างโรงพยาบาลมีประชาชนเข้าปีหนึ่งนับได้ปีละหลายแสนคน ผู้ที่เข้าไปใช้บริการทุกชั้นวรรณะ ทั้งพระ ทั้งโยม ประชาชนมาจากทิศทั้ง ๔ ทั้งภายในประเทศ ต่างประเทศ ถึงเป็นความจำเป็นต่อทุกคนที่ได้เกิดมาภายในโลกใบนี้

อานิสงส์ของการสร้างอาคารโรงพยาบาลก็มีมาก เช่น เกิดมาทุกข์ ทุกชาตินะ คนผู้นั้นก็จะมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เจ็บ ไม่ป่วย ไม่ใช่ อายุยืน มีฐานะร่ำรวย ไม่มีคำว่ายากจน สุดท้ายผู้ที่สร้างโรงพยาบาลย่อมได้ถึงมรรคผลนิพพานทุก ๆ คนอย่างแน่นอน

วิธีถวายให้ทุกท่านทุกคนตั้งใจ ตั้งใจถวาย น้อมเอาคุณพ่อคุณแม่
ปู่ย่าตายาย สามิภรรยา ลูก ๆ หลาน ๆ น้อมถวาย น้อมให้เขาได้มีส่วน
ถวายด้วย อานิสงส์ก็จะถึงเขาทุก ๆ คน

การถวายที่มันเป็นส่วนรวม ประโยชน์ส่วนรวม มันมีบุญใหญ่
มีอานิสงส์ใหญ่

ยกตัวอย่างสมเด็จพระโคตรมี พระน้านางแม่นมขององค์สมเด็จพระ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีความเคารพนับถือ เลื่อมใสในองค์สมเด็จพระ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทอฝ้ายแล้วก็ทำเป็นผ้าไตรจีวรเพื่อถวายแต่
พระพุทธเจ้าจนเสร็จ บริสุทธ์ บริบูรณ์ น้อมไปถวายพระพุทธเจ้า
พระพุทธเจ้าท่านไม่ทรงรับ ท่านก็ชี้ไปหาสงฆ์รูปอื่น จนไปถึงรูปสุดท้าย
รูปสุดท้ายนั้นก็ได้พระศรีอริยเมตไตรย ที่จะมาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า
ในโอกาสข้างหน้าที่จะถึงนี้

ทำไมพระพุทธเจ้าท่านไม่ทรงรับ..? เพราะท่านต้องการให้สมเด็จพระนางปราชดิโคตมี ใ้บุญใหญ่ ได้อานิสงส์ใหญ่ เพื่อถวายผ้าไตรจีวร เป็นมหาสังฆทาน ไม่ใช่เฉพาะส่วนบุคคล แม้แต่การถวายให้พระพุทธเจ้า ก็ยังใ้บุญไม่เท่ากับถวายเป็นสังฆทาน การสร้างโรงพยาบาลนี้ถึงเป็นมหาสังฆทาน จึงถือว่าเป็นบุญใหญ่ เป็นอานิสงส์ใหญ่

ด้วยเหตุ ด้วยปัจจัยนี้ เราจะได้พร้อมเพรียงกันถวายเป็นผ้าป่า เพื่อน้อมปัจจัยสร้างโรงพยาบาล เป็นอาคารของสมเด็จพระเทพฯ

การถวายปัจจัยคงจะไม่มีครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย คงจะมีอีกหลายครั้ง เพราะต้องใช้งบประมาณอีกหลายร้อยล้าน งานนี้เป็นงานบริสุทธิ์ ถือว่าเป็นงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

พ่อแม่ครูบาอาจารย์ท่านรับรองว่าจะไม่มีการโกงการกิน
การคอร์รัปชันอย่างเด็ดขาดนะ เพราะเงินนี้เป็นเงินบุญ เงินกุศล
เป็นเงินของมหาชนผู้ใจบุญทั้งหลาย ทั้งภายในประเทศต่างประเทศ

พระพุทธเจ้าท่านอนุโมทนากับเรา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
อนุโมทนากับเรา สมเด็จพระเทพฯ อนุโมทนากับเรา พ่อแม่ครูบาอาจารย์
พร้อมทั้งเทวโลก มนุษย์โลก สามแดนโลกธาตุนี้ทุกท่านอนุโมทนา
กับเราหมดนะ ขอให้ทุกท่านทุกคนมีความสุขใจ มีความปลื้มใจที่เราทุกคน
ได้ทำสิ่งที่ดีที่สุดในโลก

ณ โอกาสนี้ แล้วให้ทุกท่านทุกคนกล่าวสาธุการพร้อมกัน ๓ ครั้ง
เสียงดัง ๆ

อนโมทนากถา ท้องคัพ่อแม่ครูอาจารย์ ‘หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม’
เมตตามอบให้เนื่องในโอกาสการถวายผ้าป่าการกุศลสามัคคี ร่วมสร้างอาคารเฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ศูนย์อุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา
วันเสาร์ที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗
ณ วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ต.วังหมี่ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

